

Sygn. akt III Cz 788/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion-Hajduk

Sędzia Sądu Okręgowego Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w D.

przeciwko dłużnikowi M. S.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi A. K. (1) na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie K. D. z dnia 31 maja 2017 r., w sprawie o sygn. akt Km 6830/15

na skutek zażalenia skarżącej A. K. (1)

na postanowienie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Co 2285/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Cz 788/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w rozstrzygnięciu zawartym w punkcie 1 postanowienia z dnia 09 04 2018r. odrzucił skargę A. K. (1) datowanej na dzień 12 06 2017r. na postanowienie wydane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie K. D. w sprawie o sygn. akt Km 6830/15, uznając że skarga została wniesiona po terminie.

Orzeczenie zaskarżyła **A. K. (1)**, która wnosila o jego „zmianę, bądź też uchylenie poprzez ponowne rozpoznanie skargi”.

Zarzucała, że przy ferowaniu postanowienia „źle rozpoznano skargę w przedmiocie terminu jej złożenia, błędnie ustalono właściwość miejsca jej złożenia, nie rozpoznano merytorycznie skargi, wzięto pod uwagę argumenty komornika, bez rozpoznania argumentów skarżącej, nie rozpoznano stosownie sytuacji materialnej skarżącej przy wymierzaniu kary”.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosiła, że została błędnie pouczone o przysługujących jej prawach, w tym o możliwości wniesienia skargi na czynności komornika sądowego i terminie w jakim skarga może być wniesiona i wniesienie przez nią skargi po terminie było od niej niezależne i niezawinione.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarżąca zaskarżyła w skardze postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie K. D. z dnia 31 05 2017r.

Orzeczenie to zostało wydane przez Komornika po wejściu w życie ustawy z dnia 10 07 2015r. – o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015r. poz. 1311), w której między innymi w art. 2 pkt 64 c zmieniono dotychczasowe zasady wnoszenia skarg na czynności komornika.

Wprowadzając te zmiany prawodawca nie uregulował wprost, czy dotyczą one już wszczętych postępowań egzekucyjnych, pozostawiając to ocenie judykatury i doktryny prawa.

W utrwalonej praktyce orzeczniczej zmiany te są stosowane tylko do spraw egzekucyjnych wszczętych po wejściu w życie powyższej noweli Kodeksu postępowania cywilnego. Stanowisko to uzyskało aprobatę w doktrynie prawa, w tym między innymi w zamieszczonym w Przeglądzie Prawa Egzekucyjnego artykule A. G. „Skarga na czynności komornika – problemy intertemporalne. Uwagi praktyczne” (Przegląd Prawa Egzekucyjnego 8/2017r., str. 45-49). Autor tego artykułu wskazuje, że jakkolwiek w obecnym prawie procesowym cywilnym obowiązuje – czego nikt ani w piśmiennictwie, ani w judykaturze nie kwestionuje – zasada bezzwłocznego działania prawa procesowego, to we wszystkich wcześniejszych nowelizacjach dotyczących skargi na czynności komornika przepisy przejściowe przewidywały odstępstwa od tej zasady.

Więcej wprowadzenie zasady jednolitości postępowania zostało *expressis verbis* wskazane w uzasadnieniu projektu ustawy i nic nie przemawia za tym, aby cenzurą czasową decydująca o zastosowaniu wprowadzonych zmian do instytucji skargi

na czynności komornika było jej wniesienie, gdyż;

- skarga na czynności komornika, jest tylko szczególnym środkiem zaskarżenia i wszczęte w następstwie jej wniesienia postępowanie jest postępowaniem wypadkowym, stanowiącym część postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika, za czym dodatkowo przemawia to, że w Kodeksie postępowania cywilnego nie występuje sformułowanie „postępowanie ze skargi na czynności komornika”, ani odniesienie, iż takie postępowanie istnieje, a jej uregulowanie zostało zawarte w „Część trzeciej Postępowanie egzekucyjne” tego Kodeksu,

- gdyby ustawodawca chciał, żeby skargi na czynności komornika były rozpoznawane po wejściu noweli Kodeksu postępowania cywilnego w znowelizowanym reżimie prawnym, to mógł to wyrazić *expressis verbis* w jednym z ustępów art. 21 noweli, tak jak to uczynił w odniesieniu do innych nowelizacji dotyczących postępowania egzekucyjnego,

- byłyby nielogiczne oraz pozostawałyby w sprzeczności z przyświecającą prawodawcy „zasadą jednolitości postępowania”, aby organ egzekucyjny i sąd stosowali do pro-wadzenia postępowania egzekucyjnego oraz rozpoznania skargi na czynności komornika przepisy obowiązujące do czasu wejścia w życie noweli, a tylko do samego jej wniesienia stosowali regulację wprowadzoną tą nowel.

Podzielając tę ocenę należy równocześnie podkreślić, że zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 21 ust. 1 noweli, przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym im w noweli, stosuje się do postępowań wszczętych po jej wejściu w życie.

Równocześnie z uregulowań zawartych w art. 21 pkt 9 i 10 noweli jednoznacznie wynika, iż kiedy prawodawca chciał, żeby wprowadzone do Kodeksu postępowania cywilnego zmiany dotyczące

postępowania egzekucyjnego miały mieć zastosowanie w postępowaniach egzekucyjnych toczących się w chwili wejścia w życie noweli, to dawał temu jednoznaczny wyraz, wobec czego brak takiej regulacji dotyczącej wejścia w życie zmian dotyczących sposobu wniesienia skargi na czynności komornika – w sposób oczywisty wskazuje na to, iż wolą prawodawcy było, żeby zgodnie z „zasadą jednolitości postępowania” zmiany te stosowane były tylko w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych po wejściem w życie noweli.

W niniejszej sprawie postępowanie zostało wszczęte w dniu 29 09 2015r. tj. przed wejściem w życie noweli Kodeksu postępowania cywilnego (weszła ona w życie w dniu 08 09 2016r.), przez co zgodnie z prawidłowo przywołaną przez Sąd Rejonowy obowiązującą do tej daty regulacją art. 767 § 4 k.p.c. skargę należało wnieść do tego Sądu w terminie tygodniowym od dnia doręczenia skarżącemu odpisu zaskarżonego postanowienia Komornika.

Zgodnie z twierdzeniami samej skargi odpis postanowienia Komornika z dnia 31 05 2017r. został doręczony skarżącej w dniu 08 06 2017r. i tym samym wskazany powyżej termin do wniesienia skargi rozpoczął biec od dnia następnego i upłynął on z dniem **15 06 2017r.**

Jakkolwiek skarga została przesłana w przesyłce pocztowej nadanej w czasie biegu tego terminu (w dniu 13 06 2017r.), to jej adresatem nie był Sąd Rejonowy w Gliwicach, lecz Komornik prowadzący postępowanie, który po odebraniu przesyłki przesłał skargę do Sądu w dniu **22 06 2017r.**

Nastąpiło to po upływie wskazanego powyżej terminu do wniesienia skargi, co stosownie do regulacji art. 767³ § 1zd. 1 k.p.c. obligowało Sąd pierwszej instancji do jej odrzucenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym, a to czyni zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Oceny tej nie podważa przywoła przez skarżącą w zażaleniu okoliczność wadliwego pouczenia jej o sposobie wniesienia przez nią skargi na czynności komornika. Ewentualne wadliwe pouczenie o przynależnym środku zaskarżenia, może być traktowane jako swoisty brak pouczenia, co może uzasadniać wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi (por. postanowienie SN z dn. 30 09 1998r. I CKN 375/98), jednakże w rozpoznawanej sprawie takiego wniosku skarżąca nie złożyła.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie skarżącego jest bezzasadne i dlatego oddalono je w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd, 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion - Hajduk